

Seksjon for forskning og utdanningskvalitet

Høringssvar NT-fak - Livslang læring i nord

NT-fak takker for rapporten «*Livslang læring i nord*» og benytter med dette anledningen til å komme med innspill på foreslåtte tiltak og videre satsning.

Instituttene er bedt om innspill og saken har vært behandlet i Fakultetsstyret 11.02.2021. Basert på innspillene og fakultetsstyrets behandling har NT-fak følgende innspill og svar.

Gitt utviklingen i samfunnet og myndighetenes fokus på læring i hele livsløpet, vil fakultetet fremheve at det blir viktig at vi ser oppdraget som en ordinær del av vår virksomhet i fremtiden. Tilhørende finansiering må gjenspeile livslang læring som en basisoppgave. Det blir viktig for UiT å fastslå om vi skal satse på en fortsatt todeling av våre studier eller om et tilbud for livslang læring skal være en integrert del av våre ordinære studier. Om det ikke følger en tilstrekkelig ekstra finansiering må NT-fakultetet, etter vår mening, hovedsakelig satse på å tilby våre ordinære emner i en fleksibilisert form, som et studiepoenggivende tilbud. Fakultetet anser den største utfordringen for å øke EVU-tilbudet knytter seg opp mot kapasitet i fagmiljøene, og at økonomiske incentiver bør være rettet kollektivt mot fagmiljø heller enn honorering av enkeltansatte.

UiT og NT er per nå i en situasjon hvor det er svært lav tilgang på støttefunksjoner for fagmiljøene, og som gjør at NT ikke er rustet for økning i sin EVU aktivitet. For å nå ambisjonene som er skissert mener fakultetet at UiT enten bør i) tilbakeføre ressurser til lokalt nivå eller ii) bygge opp en sentral ressurs/fellestjeneste med tilstrekkelig kompetanse og kapasitet til å støtte fakultetenes aktivitet. Det vil uavhengig av valg av organisering være behov for bedre koordinering mellom fagmiljø ved fakultetene og UiT sentralt.

For å nå mål om økt fleksibilisering og digitalisering av utdanningstilbud er det behov for oppgradering av teknisk infrastruktur, som tilgang til programvare, oppgradering av utstyr i undervisningsrom og personlig teknisk utstyr til undervisere, samt kompetanseutvikling i undervisningsstab i pedagogisk og didaktisk bruk av digitale verktøy. MNT-fagene har noen særskilte behov utover standardbehov ut fra sine faglige særegenheter. Kartlegging ved NT og IVT høsten 2020 viser at NT per i dag ikke er godt nok rustet

både når det gjelder infrastruktur og kompetanse i undervisningsstab, men vil kunne nå dette målet ved rettede tiltak og oppgraderinger. Tekniske oppgraderinger på infrastruktur vil kreve finansiering utover fakultets eksisterende budsjetter.

Høringsinnspill fra institutter ved NT-fak

Institutt for informatikk ønsker tydelige retningslinjer for EVU og hvordan vi finansierer ulike initiativ. Den økonomiske modellen bør være forutsigbar og robust, og åpne for utviklingen av kurs som hylleware. Det er enklere å planlegge for oppgaver som inngår i daglig drift enn for kortsiktige bestillingsoppdrag. Det er viktig at forholdet mellom studiepoenggivende EVU og andre emner er avklart, for eksempel i forbindelse gjenbruk, overlapp og søknad om innpassing. Det bør kunne forventes at studiepoenggivende EVU kan vurderes for innpassing (og evt. overlapp) mot emner i våre ordinære studieprogram.

Institutt for fysikk og teknologi har diskutert muligheter for å gi tilbud innen etter- og videreutdanning i forbindelse med utlysningen av EVU midler i april 2020. Instituttet kunne ikke umiddelbart se områder eller miljø der man kunne tilby EVU, og det eksisterer derfor ingen utpregede EVU kurs hos oss per i dag. Institutt for fysikk og teknologi har erfaring med at personer som ønsker oppdatering om radar-teknologi og nordlys har tatt regulære kurs hos oss, samt benyttet det utstrakte tilbudet for EVU for lærere på Andøya Space Center. Dersom UiT ønsker satsing på EVU, er det viktig at det settes av ekstra ressurser i form av personell og økonomi for planlegging og gjennomføring. Ansatte pr i dag kan ikke påta seg denne type oppgave på toppen av alle andre oppgaver de er satt til å utføre.

Institutt for kjemi diskuterte mulighet for å gi tilbud innen etter- og videreutdanning (EVU) i forbindelse med utlysning av EVU midler i april 2020. Instituttet kunne ikke umiddelbart se områder eller miljø der man kunne tilby EVU. Institutt for kjemi har riktignok hatt tilbud innen EVU for lærere/lektorer, men erfaringen var at det var begrenset interesse for tilbudet, og det var svært ressurskrevende å gjennomføre tilbudet. Dersom UiT ønsker satsing på EVU, er det viktig at det settes av ekstra ressurser for planlegging og gjennomføring. Man kan ikke forvente at ansatte skal kunne påta seg denne type oppgave på toppen av alle andre oppgaver de er satt til å utføre.

Svar på høringsspørsmålene – tiltak

1. Hvilke tiltak vil dere fremheve som sentrale for å øke aktiviteten innenfor livslang læring ved deres enhet?

Etter- og videreutdanning (EVU) bør håndteres og organiseres i faglig linje og betraktes som en del av normal virksomhet. UiTs budsjettmodell må optimaliseres slik at fagmiljøene som har aktivitet får uttelling. Dedikerte kontaktpersoner og koordinatorene for EVU-tilbud, spesielt med tanke på næringslivskontakt og markedsføring vil være en fordel. Disse bør begynne seg på nivå 1. En modell

hvor institutter utformer og gjennomfører EVU-kurs, med koordinator og rådgiving på nivå 1, eller en egen enhet med ansvar for koordinering av EVU og rådgiving er ønskelig.

2. Er det andre tiltak som enheten vil fremheve for å stimulere til økt aktivitet innenfor satsningsområdet?
Det bør være klare kommunikasjonslinjer for EVU inn til sentrale funksjoner i Fellesadministrasjonen. UiT må spesialisere seg på å svare på anbud fra profesjonelle aktører.
3. Rapporten skisserer UiT som en nasjonal pilot for livslang læring. Hva bør inngå i en slik pilot?
Teste ulike formater på EVU, dvs sørge for at noen tilbud er bare digitale, noen er bare live (dvs at underviser og eller studenter reiser til felles samlingssted), og at noen tilbud er en kombinasjon av disse. Piloten kan også inneholde både uformell etterutdanning og mer formell videreutdanning. Bør også sikre deltakere fra hele landsdelen, dvs at det må være gjort litt arbeid med å finne tema for kursene som kan være relevant mange steder.
4. De fleste tiltakene kan innføres i både nåværende og evt. justert organisasjonsform. Hva bør vektlegges når man avgjør hvordan arbeidet med livslang læring skal organiseres fremover?
Bør være politisk styrt, ikke et resultat av markedskrefter. Ha dialog med fagforeninger, næringsliv og NAV for å være oppdatert på hvilken kompetanse som etterspørres. Kursene bør ha en moderat kostnad f.eks selvkost, slik at det er tilgjengelig for alle, men samtidig øker motivasjonen til å fullføre.
5. Hvordan vil fakultetet/enheten jobbe med å følge opp rapporten og føringene i bl.a. Stortingsmelding 14 (2019-2020)?
En kartlegging av hvilke tilbud fakultetet kan gi, inkludert hvilke emner og moduler som i dag kan fleksibiliseres og digitaliseres, og koble dette mot data som beskriver hva både næringsliv og offentlig ansatte trenger av ny kompetanse.

Svar på hørings spørsmål – økonomiske ordninger

6. Hvordan kan UiT legge bedre til rette for at enheter og fagmiljøer prioriterer økt satsing på EVU og livslang læring?
Opprette et godt administrativt støttesystem. En økt satsning på EVU krever en klar og forutsigbar finansieringsmodell, og en tydelig beskrivelse av hva som faller innunder begrepet EVU.
7. Bør fagmiljøer og institutter som engasjerer seg i utviklingen av fleksible studier få ekstra finansiering/incentiver, og i så fall hvordan?
Ja. Det er mye ekstra organisering av kurs/undervisning som skal ha egen tilrettelegging, dette må kompenseres, men som del av overordnet budsjett/finansieringsmodellen.

8. Hvordan kan det utformes ordninger og insentiver for godt samarbeid mellom institutter og fakulteter om utvikling og drift av tilbud?

Bør skille mer på etterutdanning og videreutdanning. Det er klart mer ressurskrevende å gi videreutdanningen med arbeidskrav/eksamen/studiepoeng enn et etterutdanningskurs, det er derfor også raskere å opprette etterutdanningskurs og de kan med det være mer fleksible og treffsikre. Men med det «taper» man studenters mulighet til å bygge på en formell utdanning. Etterutdanning kan i sin helhet «eies» av instituttene, med litt annonseringshjelp og tilgang på lokaler, mens videreutdanning sannsynligvis må organiseres på fakultetet med utsteding av studiepoeng, eksamen etc. Videreutdanningskurs bør kanskje i størst mulig grad benytte det samme apparatet som ordinære kurs ved UiT. Det bør gis mulighet til flerårig finansiering slik at satsning på EVU kan inngå i instituttens langtidsplanlegging. Instituttene legger vekt på dette fordi når man har investert tid og ressurser i utviklingen av et eller flere EVU-tilbud så er det ønskelig at disse kan inngå i instituttets undervisningsplan over flere år, noe som krever undervisningsressurser. Her må det understrekes at hvor stort behovet er for finansiering utover planleggings og produksjonsfase vil variere med hvilken type EVU-undervisning som tilbys (for eksempel nettbaserte kurs med utstrakt gjenbruk av videoforelesninger vs. samlingsbaserte kurs).

9. Hvordan kan UiT legge bedre til rette for ansattes tidsbruk og motivasjon knyttet til etter- og videreutdanning?

Det er viktig at arbeid med EVU blir behandlet som normale oppgaver. Institusjonen bør søke å finne måter å gjøre EVU-arbeidet meritterende for den enkelte. Det bør telle ha denne type aktivitet på en CV.

10. Er det grunner til at denne typen aktivitet bør honoreres særskilt, i tillegg til ordinær arbeidsavtale og lønn?

Det er ikke tjenlig å gå inn på en modell om separat ekstra avlønning til ansatte for EVU. EVU må betraktes som en del av normal virksomhet.

Vennlig hilsen

Arne O. Smalås

dekan

—

arne.smalas@uit.no

Tore Guneriussen

seksjonssjef

—

tore.guneriussen@uit.no